

BOHEMIACHOR

Posázavská pozvánka

Přátelé!

Přijďte potěšit perlu Posázaví.

Pojďte, **pozpíváme písne** plynoucí podhradím **prastaré pevnosti**.

Pospěšte, postup pění písni poněkud **pomalý poplyne plynuleji, pokud přijedou pěvci plným počtem**. Předpokládáme **příjezd Pardubáků, Pražáků, Polabáků, Podorličanek, Pojizeráků ... prostě plný počet pěvců**.

Předběžně prostudujte party, protože podlý podještědský pohlavár pomýšlí pře zkoušovat.

Přivezte pytle pro přespání plus podložky, peníze, party, průkazy, připravené průdušky - připomínám přezutí! Pro případ pěkného počasí přibalte plavky. Podotýkám - pamatujte přibalit podvlečení pro případ počasí pošmourného. (Pevnost položena poněkud podhorský).

Páteční pění pro publikum: purkrábské prostoty pro pobožnost, prodchnuté pocitem pradávých příběhů pozoruhodných postav. Přivezte poločerné, polobílé pláště, převlečníky, paleta, ponožky, polobotky, pantalonky, pumpky, prádlo, podvazky. Pozoruhodně překrásnými písněmi přednesenými přesným procítěním, pravým profesionálním přednesem, pobavíme, poučíme pozorné posluchače, pozdvihneme posmutnělé povětrí Posázaví.

Potěší i prodej plochých předmětů pro přechovávání, případně přehráváním písni potomkům.

Pravděpodobně prohlédneme proslulou pevnost. Pevnost právě poopravena podle původních plánů

Pod pevností psával pražský pisálek (Posázavím proslulý přílišným pitím piva) poslední povídky - příběhy Pepíka původně

prodávajícího psy, pak pucfleka posluhujícího polnímu páterovi, posléze podporučíkovi. (Pochodoval poli podél Putimi).

Přespíme plus pojíme pod patronací pedagoga.

Poodhalte pomoravským pohlavárům, případně posázavským přítelkyním případné pozdržení přítomnosti, pro projednání přesného počtu porcí.

Poplatky (předběžně: polední pošušení + polévka + podvečerní porce 70,- přespání 40,- (pro plný pobyt pronásobte)

Pa

Potud pradávne pobídnutí propěvujícím personám, poskytnuté právě pro přítomné pěvkyně plus pěvce: přijete (popřípadě přijíždějte) přeci pro přenádherné pestré požitky pění, party, pařby, plnost pocitů povzletných, přátelskou přítomnost, pěči, píli, práci, posilnění, pousmání, pobavení, přívětivé pošťuchování, popichování, prostořeké poznámky, prostě povyražení pro přítomné plénum! Pějeme pokaždé porůznu. Příjemný prostor pro přemýšlivé přejíždivé pěvecké poutnice, pak poutníky, pozůstává pootevřen. Připravené pomocníky poctivě přivítáme (ponecháme prozkoumat, půjčme party, prozkoušíme, posléze připustíme)! Prostě promyslete, proberte, přehodnoťte, pozvání poslyšte, přijmete, pobaľte paky, půjčte prachy, přijete! (Předtím případně pište - přes počítač - potelefonojte, poobědvejte...)

A kdo Vám tohle občasně sepsal?

K. Moška, Daniela Al S., Franta K., Helenka Z., Jakub S., Jirka Z. a neznámý vojín.

OBČASNÍK č. 3

festivalu BOHEMIA CANTAT LIBEREC 29. - 31. 8. 2003

Pěfci a pěfkyně!

Naši milí hosté! Pan sbormistr Roman Válek pravil: „Zpěv je stres od začátku do konce, podle mne ta pohoda přichází až o výkonu.“

Předpokládáme, že jste tei na cestě domů - nebo dokonce už doma, neboť jste neměli čas si poslední Občasník přečíst dřív než po koncertu.

Doufáme, že jste v pohodě! Pak Vás možná napadne, že příští rok touto dobou byste se chtěli znovu pěvecky setkat. Přiznáváme - přáli bychom totěž Vám i nám. Abychom byli konkrétní - **těšíme se na Bohemia cantat s Vámi v Liberci v roce 2004!**

Snad se nám bude společně dařit „dělat z muziky nikoliv nudu, ale nádhernej půvab, jak nám „miláčkům“ přeje pan

Nejkrutějším dirigentem na festivalu (co se týče drezůry pěvců) **byl nepochybně Roman Válek**, byl ale pravděpodobně také sbormistrem nejtípnějším, jeho výroky (z nichž jsme vám něco vybrali) by vydaly na několik samotných Občasníků:

„Zítřka kontroluju noty, budete tam mít napsáno „na 3, na 2“, nebudete to zpívat jako stádo lidoopů!“

„Zpívejte legato jako byste pluli na lehátku po řece, řaťaťá není hezký.“

„Jak jsem pozoroval pana Uherka, nejlepší metodou pro učení se zpěvu je strach.“

„Začneme od basu - to je hnus! (basy zpívají) - No, to je hezčí hnus.“

Na adresu Novákovy skladby na oslavu B. Martinů: „Je to takové obkličování tonality, v této písni se ani nepozná, když se spletete.“

„Sranda přejde! Mě osobně v neděli o půl desátý.“

„Společenský večer začne tady ve 20:30, zkouška bude do 21:30, pak vás krutý Válek pustí do Kolosea.“

K basům: „Chlapci, jste pastevci, pasete celý sbor!“

„Zpěv je vlastně pozůstatek říje, má to být vábení a ne zahánění!“

„Soprány, zpíváte to hezky, ale bez těch tónů, d' mě to docela mrzí.“

„Zpěv je stres od začátku do konce. Podle mě ta pohoda přichází až po výkonu.“

„Beru zpěv jako sport, každý koncert je takové tažení do boje, já jsem trenér a musím ty dobré hráče postavit do první linie.“ *Následuje sólové zkoušení. Na protesty:* „Bude to tak, jak chci já, ne vy!“

„Oni mi zakázali narušovat večírek (pořadatelé), tak já si tu nechám jen pár jedinců, to nikdo nepozná.“ *Po chvíli:* „Nebo že by-

chom nešli na večírek vůbec? Když přijdem pozdě, tak to bude nápadný.“

„To musí být: ,narazit, narazit, pustit, crescendo, narazit, narazit, pustit, crescendo, narazit, narazit, pustit, crescendo, ...“

Výslovnost: „,Nic stálého, nic stá, nic stá, nic stá, nic stálého, nebo to bude: ,micá, micá, micá, micákého – vycákého.“

„Jsou tady takový tři momenty, v kterých cítím průser v basu předem.“

„To je zas F dur! (Akorát s tím ,h' debilním tady.)“

„Já nevím, proč je ta zkouška takový kaba-ret? Já se tomu divím, jsem člověk takový spíše suchý...“

Při opakovaně neúspěšném sólovém přezpívání basu: „Můžem si tykat? Tak prosím tě, ty zpíváš špekáčky, já bych potřeboval kabanos! Další. Ty seš Petr?“ „Lukáš.“ „Tak, Zdeňku, poji.“

K basům úpěnlivě: „Tatínci, bratři, synové, vojáci, ... partneři! Vy musíte zpívat ,g' pevně jako nikdy neexistující Blaničtí rytíři! Četl jsem, že ve slovanském starověku všude převládal matriarchát, u vás mám tei pocit, že se to vrací!“

„Dámy! Pánové už to umí pomalu, a Vy zas to chcete rychle!“

„To béčko pořádně tlusté - pocco obesito“

„Ne, ne, přerušit!!!
Že prej nejlepší způsob...“

„Ženský, jste jak krokodýli: ,Hheee...“

„On ten Martinů nebyl zas takový nepřítel zpěvu, on Vám pár tónů nabídne...“

Honza Staněk Vás zve na **SEMINÁŘ O ALIKVOTNÍM ZPÍVÁNÍ**. Koná se v sobotu 4. 10. 2003 od 9:30 do 17:30 v hudebně Domu dětí a mládeže SPEKTRUM, Karlínské nám. 7, Praha Karlín. Máte-li zájem přihlašte se předem na emailu: jan.stanek@vslib.cz

Tak týden po festivalu si sedíte někde pěkně v křesle a tu Vás napadne konečně si v klidu přečíst, co, že se v těch Občasnicích vlasně psalo, během festivalu samotného se na ně nedostalo, tei je na to ten pravý čas. A heleme se, my jsme těm panáčkům z plakátu mohli vymyslet nějaká jména, to už je teda ale pozdě. No, třeba si jiní všimli a nějaká ta jména se našla. Přesněji napsáno, našlo se jedno (číslicemi: 1), maskot páteho ateliéru by se mohl jmenovat **Igor** (sice jsem si tak v duchu myslel na Libora, on mi jednoho trochu připomíná...). Tak jeden by se mohl radovat, že již není bezejmenný, ale co ti ostatní? Když během toho všeho zpívání (a jak Vás ti sbormistři trápili) nebyl čas... Čas máte možná tei, zase ale už nejste na festivalu, jsou tu však naše internetové stránky, kde nám můžete nějaký ten vzkaz zanechat, a vlastně vůbec nemusí jít jenom o jména.

Igor

Dopplerovské glisando

Zpráva ze Spojených států: Na Kalifornské technice, univerzitě to proslulé jednak kvalitní fyzikou, jednak stejně kvalitním sborovým zpěvem prý konečně principiálně řeší technický oříšek: sborová glisanda. V současná hudbě se to glisandy jen hemží, ale jejich provedení nebývá uspokojivé. Kalifornští technici prý vyvinuli zvláštní pomůcku: je to pojízdné pódium, které se od posluchačů může poměrně vysokými rychlostmi vzdalovat nebo přibližovat. Sbor na tomto pódium zpívá neměnný tón a vzdalováním se od diváků vzniká na základě dopplerovského principu dojem, že tón klesá.

K celému nápadu prý Kalifornňany přivedl amatérský Sbor kalifornských železničářů, kteří se s tímto jevem setkali při produkcích v otevřených vagónech. Při rozjezdu začal totiž zpívající sbor klesat ještě rychleji, než je obvyklé.

Požádali jsme o posudek známého matematika J. S. z Liberecké techniky a dostalo se nám tohoto vzorce:

F1 = frekvence, kterou sbor zpívá,
C = rychlost zvuku ve vzduchu (asi 340 m/s)
V = rychlost pohybu sboru vůči posluchači.
F2 = frekvence, kterou posluchač slyší.

$$F2 = F1 \cdot \frac{c}{c - v}$$

Aby takový utíkající sbor transponoval o púltón, sbor musel by to mazat asi 68 km/hod, což vysvětluje, proč musí být jednotliví zpěváci na pódium čtyřbodově upou-

táni. Charisma sbormistra na dostatečné upoutání rozhodně nestačí. Při modelování vyšlo najevo, že pro složitější partitury by bylo nutno používat rovnoměrně zrychlený pohyb, někdy je zase výhodnější pohyb z jedné strany pódia na druhou. Navíc trvá-li glisando řekněme deset sekund, sbor se tou dobou nalézá dosti daleko od původního místa, takže je nutno budovat poměrně rozměrné sály. O problematice řešení dynamiky agenturní zpráva mlčí. A jestli se budeme moci s touto novinkou setkat v českých zemích?

Na dotaz nám Česká unie pěveckých sborů odpověděla: „O vybudování podobného zařízení budeme uvažovat ve chvíli, kdy se podaří nalézt sbor, který je schopen zpívat relativně stálý neklesající tón, a to v klidu. Teprve potom by přišel v úvahu pokus o postavení dopplerovského pódia i u nás.“

Podle zpráv agentury AWS (A woman said) se mezi evropskými sbormistry rozmáhá nový koncertní kostým – je odvozen z postavicek Teletubbies. Nabízí se myšlenka, že je určen hlavně pro vedení dětských sborů, ale uplatnění této novinky je daleko širší: Pokud má kostým funkční obrazovku, lze na tuto plochu promítat text prováděného díla, takže se výrazně zvyšuje sledovanost dirigenta sborovými zpěváky. U mužských sborů se tento efekt znásobuje tím, že je text prokládán podprahovými, tzv. bleskovými projekcemi eroticky explicitních fotografií. Sledovanost takto vyzbrojených sbormistrů dosáhla až 88%, kdežto v kontrolní skupině se sbormistrem oděným konvenčně dosahovala průměrně 12,8%, což skutečně není mnoho.